

سهم خواهی هندی ها با کارت بازی ایران !

اکنون یوز: در حالی که آخرین مراحل صادرات گاز ایران به پاکستان طی روزهای گذشته به امضای طرفین رسید، بهانه های مقامات هند برای عدم حضور خود در این خط لوله وارد فاز جدیدی شد و ظاهراً قرار است هندها بازی جدیدی را با کارت ایران برای گرفتن امتیازهای بیشتر از کشورهای اروپایی و آمریکایی آغاز کنند.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری اقتصادی ایران (econews.ir)، سال 1994 بود که کشور هند برای تامین نیاز روز افزون انرژی خود بحث خرید گاز از ایران را مطرح کرد و ایران نیز با توجه به ذخایر عظیم گازی خود و توسعه بازارهای صادراتی گاز از این پیشنهاد استقبال کرد و مباحث اولیه برای ساخت خط لوله 2777 کیلومتری انتقال گاز از ایران به پاکستان و سپس هند و در دورنمایی روشنی تر به کشور چین را به بحث گذاشتند.

بعد از آن بود که مذاکرات اولیه برای شروع بکار این همکاری ها با حضور مقامات پاکستانی شروع شد و کشور ایران آمادگی خود را برای اجرایی شدن این خط لوله به طور همه جانبه اعلام کرد.

با توجه به اختلافات ریشه ای میان کشورهای پاکستان و هندوستان این قرارداد و همچنین حضور یافتن مقامات این دو کشور بر سر میز مذاکره با محوریت واردات گاز این قرارداد به خط لوله صلح نغیر نام داد.

همزمان با مطرح شدن این قرارداد اختلاف های ایران بر سر مسائل هسته ای روز به روز عمیق تر شد و پرونده هسته ای ایران بارها در شورای امنیت به رای گذاشته شد و این درحالی بود که

کشور هند در تمامی جلسات برگزار شده توسط این شورا به قطعنامه ضد ایرانی رای مثبت داد. این درحالی بود که مقامات آمریکایی بارها و به طور علنی و با دخالت آشکار در سیاست های داخلی کشور پاکستان و هند نارضایتی خود را از حضور این دو کشور در قرارداد خط انتقال گاز ایران اعلام می کردند

تمامی محورهای مذاکرات پیرامون اجرایی شدن این خط لوله بر پایه تلاش های همه جانبه برای رفع موانع موجود بر سر راه این خط لوله پیش می رفت و همگان انتظار داشتند این ضوابط این خط لوله در سال 2007 به امضاء سه طرف برسد که در این بین مقامات ایرانی و پاکستانی بیش از شریک دیگر خود تمایل خود را نشان می دادند.

در حالی که مقامات ایران و پاکستان برای اجرایی این قرارداد تمامی تلاشهای خود را بکار گرفته بودند و حتی مقامات چینی نیز از این قرارداد ابراز تمایل می کردند، مقامات هندی هر بار بهانه های جدیدی برای حضور در این قرارداد می تراشیدند.

تلاش های مقامات ایرانی برای امضا و عملیاتی شدن این خط لوله تمامی تلاش های خود را انجام می دادند و بارها از مقامات دو کشور دعوت بعمل آوردند تا در مذاکراتی سه جانبه در تهران حضور یابند و بر سر اختلاف موجود به اشتراک نظر برسند. اما مقامات هندی هر بار بهانه های جدیدی بر عدم حضور خود بر سر میز مذاکره می تراشیدند.

آنها در ابتدا بحث انتقال گاز از پاکستان به هند و همچنین عدم توافق بر سر حق ترانزیت گاز وارداتی خود را مشکل اصلی دانستند و بار دیگر قیمت تعیین شده برای خرید گاز از سوی ایران را مطرح کردند و البته بهانه های دیگر.

عدم حضور هندی بر سر میز مذاکره با دو کشور ایران و پاکستان و همچنین عدم تمایل این کشور به خرید گاز از ایران به برخی گمانه زنی ها درباره این که هند به واسطه فشارهای سیاسی آمریکا بر علیه منافع ایران و تحریمهای در نظر گرفته شده از سوی شورای امنیت استقلال کافی برای تصمیم گیری درباره حضور در این قرارداد را ندارد.

این اتفاقات در حالی در جریان بود که مقامات کشورمان هر بار مسئله فشارهای آمریکا بر سر عدم حضور هند در این قرارداد را بی ارزش می دانستند و استدلال می کردند با توجه به نیاز بیش از اندازه کشور هند به انرژی پیوستن هند به این خط لوله قطعی است و این کش و قوسها برای گرفتن امتیازها بیشتر است.

بالاخره و پس از مدتها تاخیر آخرین ضوابط مربوط به خط انتقال گاز ایران به پاکستان در روز 23 خرداد ماه 1389 به امضای طرفهای ایرانی و پاکستانی رسید و بحث حضور هند در این قرارداد برای همیشه منتفی اعلام شد.

این قرارداد که نکات مبهم زیادی برای کارشناسان حوزه انرژی و فعالان اقتصادی کشور از جمله عدم تعیین قیمت گاز صادراتی و همچنین عدم توان پاکستان برای ساخت خط لوله از مرز ایران به داخل خاک خود که حدود 900 کیلومتر می باشد و هزینه بالای این خط لوله نسبت به مقدار گاز صادراتی و عدم حضور هند در این قرارداد با توجه به نیاز بالای انرژی از سوی این کشور بوجود آورده است.

این اتفاقات در حالی در جریان است که اخیرا بحث صادرات گاز ایران به هند از طریق دریای عمان به یکی از مباحث این روزهای مقامات نفتی و گازی کشور تبدیل شده است و جای بسی تعجب است که برخی از مقامات نفتی کشورمان همچنان بر حس

نیت کشور هند در بحث خرید گاز از ایران تاکید دارند و اصرار به شنا کردن خلاف جریان آب دارند.

این در حالیست که بحث انتقال گازترکمنستان از طریق افغانستان و پاکستان به کشور هند امرزه به یکی از گزینه تامین انرژی کشور هند تبدیل گشته است و حتی از دو سال قبل هند به عنوان عضو ناظر در جلسات مذاکره ترکمنستان - افغانستان و پاکستان شرکت کرده و اخیرا اخباری در مورد اضافه شدن هند به این مجموعه مخابره شده است.

این که آیا این بار هندها چه قدر در مواضع خود مستقل باشند با توجه به اینکه هندها همیشه بر نقش همراهی آمریکا با این کشور در رشد اقتصادی و صنعتی خود تاکید دارند و موضوع گیری های آنها بر ضد مواضع آمریکایی ها به معنای انزوای سیاسی این کشور قلمداد می شود. چقدر در برابر این پیشنهاد اخیر به کشورمان صادق باشند از همین حال معلوم است.

با توجه به دشمنی همیشگی استکبارهای جهانی بخصوص آمریکا بعید به نظر می رسد هندی این بار هم تمایلی به مشارکت در توسعه صنعت گاز ایران و خرید آن باشند و به نوعی بازی با کارت ایران برای گرفتن امتیازهای بیشتر از کشورهای مخالف استقلال این سرزمین در پیش گرفته است.

شاید بتوان گفت مصداق بارز رفتارهای هندی ها در طول این 13 سال در نزد مسئولین نفتی کشورمان معنای کامل ضرب المثل آزموده را آزمودن خطاست باشد .

جای دارد مسئولین نفتی کشورمان که بحق در طول سالهای بعد از انقلاب اسلامی ثابت کرده اند که می توان با تکیه به توان داخلی و اراده و عزم جدی هر غیر ممکنی را تبدیل به ممکن و در برابر تمامی

فشارهای ناجوانمردانه ایستادگی و راه خود را به سمت فتح قله های افتخار و عظمت برای این سرزمین مقدس هموار، بیش از پیش مرعوب سیاستهای این کشور خوددباخته و اجنبی پرست نشوند.